

אוף, מה ה' רוצה ממני, מה כבר עשיתי!?

מוקדש לרפואת רבינו הר' מרדכי בן שרה מאשה

בנות יקרות, אני עדיין נמצאת במקום בלי אינטרנט מספיק לשיעור בזום, אז כמו שבוע שעבר אני כותבת, כדי שלא נעבור את השבוע הזה בלי חיזוק... הפעם, בפרשת משפטים, בחרתי להתייחס למשפט הכל כך נפוץ הזה שרשום למעלה. מכירות את המשפט הזה? שומעות אותו? אומרות אותו? אולי חושבות אותו?

לא מוצאת עבודה, בקושי גומרים את החודש, בבית יש לך ילדים חצופים שממררים לך את החיים, בסתר לבך את מבינה את הבי"ס שזרק לך שניים הביתה, מי רוצה להתעסק איתם. "את עלית על כולנה" זה הבעל הגס רוח הזה, שמילה טובה לא יודע להגיד, לא יודע לפרגן. חוץ מעליך, העיניים שלו משוטטות לכל מקום, ועכשיו גם החוב הזה לארנונה שאם לא משלמים אותו תוך שבוע מעקלים לכם את החשבון. לא לדבר על ההורים שלך שמוציאים לך את נשמה, והשכנים האלה מלמעלה, כל יום מסיבה עד אמצע הלילה מוזיקה רועשת ומזיזים את הכיסאות, גם לישון אי אפשר בבית הזה. אוף, מה ה' רוצה ממני מה כבר עשיתי!?

נכון, חמודה שלי, את אף פעם לא עשיתי שום דבר רע. את טלית שכולה תכלת, זה רק הוא לא בסדר, ה'. את אף פעם לא דיברת לשון הרע על אף אחד, לא על בעלך, לא על ההורים שלך, לא על הילדים שלך, לא על כל מי שבא לך לא טוב באיזה צורה. תמיד שמרת את הפה חזק, וגם את האזניים, לא לשמוע, כי את יודעת שלשון הרע מביא דינים על הבן אדם ועל כל עם ישראל, נותן לסטרא אחרא כח לפעול בעולם. אז את בזה לא לקחת חלק אף פעם.

את אף פעם לא פגעת באף בן אדם, מאז שאת זוכרת את עצמך. את יודעת כמה מקפידים בשמיים על כבוד האדם, אז תמיד שמרת מקסימום על כבוד בעלך, מקסימום על כיבוד אב ואם. בחיים לא נתת הרגשה לא טובה למישהו, אם היית עושה את זה היית מבינה שמידה כנגד מידה באות גם לך צרות שנותנות לך להרגיש לא טוב, אבל את ח"ו, בחיים לא פגעת באף אחד. ממש כמו ר' פנחס בן יאיר שנקרע לו נהר גינאי ונתן לו לעבור כי מחייו לא פגע באף אדם.

בכלל, את בקיאה בכל הלכות שבת, ריבית, גזל, שבועה, ברכות, טהרה, כשרות, משא ומתן, נקימה ונטירה, לא תתורו וכל השאר ומעולם לא עברת על כלום. "יאללה מה רוצים ממני? למה, כולם שומרים את כל זה? בואי תראי את השכנה מעבר לכביש בוילה הגדולה הזאת. בחיים לא ראיתי אותה לובשת בגד פעמיים, היא ובעלה זוג יונים, כל היום מטיילים בעולם יחד עם הילדים, למה היא שומרת יותר ממני?" נכון, ויש עוד הרבה מאושרים ומאושרות שגם הם בטוח לא עשו יותר טוב ממך. "בדיוק, אז למה דווקא לי יש כזה גורל? מה עשיתי יותר רע מאחרים?"

כלל ראשון אולי באמונה וביטחון זה להבין את ההבדל בין ידיעה לאמונה. בידיעה אנחנו רואים, ובגלל זה אנחנו יודעים, אנחנו רואים את השמש אז יודעים שזה יום, בגלל שאנחנו רואים. באמונה אנחנו מאמינים כי אנחנו בוטחים בבורא עולם, למרות שאנחנו לא רואים ולא יודעים ולא מבינים. זה בדיוק מהות האמונה. כמו שהולכים לרופא ומקבלים טיפול רפואי, ולוקחים את התרופות למרות שלא יודעים מה הן בדיוק בגלל שסומכים על הרופא. ועושים כל מה שהוא אומר, כמה שקשה, למרות שלא מבינים כלום, כי סומכים עליו באמונה עיוורת, למה? כי הוא יודע מה שאנחנו לא יודעים, והוא לא יכול ללמד אותנו עכשיו רפואה שבע, עשר שנים, נמות עד אז, אז אנחנו סומכים עליו שהוא יודע, וממלאים הוראות מתוך אמונה עיוורת.

ככה עם ה', אנחנו סומכים עליו באמונה עיוורת שהוא טוב ומיטיב לכל, הוא אבא שבשבמים שאוהב כל אחד מאיתנו כמו בן יחיד וכל מה שהוא עושה עם כל אחד מאיתנו זה רק לטובתו השלמה לנצח נצחים. ומה שנראה לעיניים זה רק חלק קטן מתמונה גדולה וכוללת. יש עבר שמתפרסם על הרבה גלגולים אחרים, שאנחנו לא רואים ולא יודעים אותו, יש עתיד ותיקונים שמתפרסים הרבה קדימה, עד חיי נצח בעז"ה. גם אותו אנחנו לא רואים ולא יודעים. זה רק 'יודע תעלומות' יודע את כל הדברים האלה.

יש אגדת עם סינית עתיקה על סיני זקן שברח לו הסוס. הסוס שלו זה הרכב שלנו. באו החברים שלו לנחם אותו, אמר להם, "מי אומר לכם שזה רע? אולי זה טוב?". טוב כנראה הצער העביר אותו על דעתי, ככה הם חשבו. אחרי כמה זמן הסוס, שברח למדבר חזר עם עוד כמה סוסי פרא. הזקן הרוויח עוד 4 סוסים. אז הבינו החברים שלו, שבאמת אי אפשר לדעת אם מה שאנחנו רואים הוא רע, יכול להיות שהוא דווקא יתהפך לטובה. באו ואמרו לו "צדקת, הנה ראינו שזה באמת היה טוב שהסוס ברח לך, הנה הרווחת עוד ארבעה סוסים". אמר להם "מי יודע אם זה טוב, אולי זה רע?". טוב, עכשיו כבר ממש לא היה להם כח אליו, הלכו. אחרי כמה זמן הבן שלא אותו סיני רכב על אחד מסוסי הפרא הזה, אבל ההוא, שלא היה מאולץ פשוט ניער אותו מעליו והבן ריסק את הרגליים. שוב, נאלצו החברים של הזקן להודות, שמה שרואים בעיניים, זה לא תמיד זה, לפעמים מה שנראה רע הוא טוב ומה שנראה טוב הוא רע, הנה החבר שלהם הוכיח להם את זה.

שוב הלכו בראש מושפל לחבר שלהם "צדקת, באמת מה שהיה נראה טוב, לא היה טוב, זה היה רע", והוא מה הוא ענה להם? כרגיל, "מי, אמר לכם שזה רע, אולי זה טוב?". אחרי כמה זמן הגיעו לגיס חיילים לצבא הקיסר. מי שמגוייס לצבא, לא יודעים מתי הוא יחזור, אם בכלל. במקרה שאין מלחמה משתמשים בהם בתור עבדים ואם יש מלחמה לך תדע איך יחזור, בלי ידיים, בלי רגליים, שלא נדע... גייסו את כל הכפר חוץ מאת הבן שלו, כי הוא שכב במיטה עם שתי רגליים שבורות. הם כבר לא חזרו לסיני להגיד לו שהוא צדק...

אל תהיה פתי מאמין לכל דבר. מה זה פתי מאמין לכל דבר? מאמין לכל דבר שאת רואה שזה הוא זה, ככה זה. את לא יודעת איך הרחמים של הקב"ה על כל בריותיו. את זה אתה צריכה להאמין והאמונה שלך היא מכניסה את אור ה' וממתקת את כל הדינים. את היית בת לא קלה להורים שלך אז נתנו לך בנים חוצפנים, כדי שיזכירו לך כל יום על מה את בעצמך צריכה לעשות תשובה, על מה את צריכה לפייס את ההורים שלך ולשנות את הדרך שלך וגם לחזור על העבר. אז במקום להתעורר ולתקן את באה בתלונות כלפי שמיא? כבר גמרת להגיד תודה על זה שבכלל יש לך ילדים? את יודעת כמה אנשים היו נותנים הכל הכל רק שיהיו להם ילדים. רק שהאוזניים שלהם לא יחרשו מהצרחות של הדממה בבית שלהם?! רק שהלב שלהם לא יטוף דם כל פעם שמישהי מדברת על הילדים שלה...

שהם בריאים ב"ה והם לא שבויים, לא נרצחים ח"ו, כבר גמרת להגיד תודה? נתנו לך מראה להתעורר ואז את מתלוננת על הקב"ה?! נתנו לך בעל שלא יודע להעריך את אשתו ולא יודע להגיד מילה טובה, כי את לא מעריכה את כל הטובות שהקב"ה עושה איתך, את עסוקה בתלונות. תראי שכשתנקי את הלב ותמלאי אותו תודה גם בעלך ישתנה. נתנו לך חוב בארנונה בדיוק בסכום שלויתם ולא שילמתם. שכחת שהלוייתם מהחבר ולא החזרתם לו? ה' לא שכח. "עין תחת עין" כתוב בפרשה. אתה לוקח עין למישהו, שוגג או לא בשוגג, אתה משלם בהתאם. אין דבר נאבד, רק הקשרים סמויים. חייב להיות ככה כדי שתהיה בחירה. אם הכל היה ברור לא היתה בחירה.

מה היה בפרשה? אהרן והבנים שלו נדב ואביהו ושבעים זקנים עלו אל הר סיני. עלו לקבל את התורה. מי לא עלה? אלעזר ואיתמר. אלעזר ואיתמר היו שקולים כנגד שבעים זקנים! היו חשובים כמותם, ובכל זאת לא עלו. אהרן אבא שלהם רואה את זה, כל העם רואים את זה, בושות יש להם מפה ועד הודעה חדשה וגם צער, שלא עלו לקבל את התורה. כך נאה וכך יאה למי ששווה בצדקותו וחכמתו וגדולתו לשבעים זקנים של העם? אני שואלת אתכן, כך נאה

וכך יאה? "אוף, מה ה' רוצה מהם, מה הם כבר עשו?" למה ככה לגמול להם על עבודת הקודש שלהם במסירות נפש כל השנים? למה ככה לבייש אותם לפני כולם? נכון?

זה שאלות שאסור לשאול, שאלות של כפירה, כפיות טובה, חוסר אמונה. אם מישהי אומרת ככה סימן שהיא לא מאמינה שה' טוב ומיטיב לכל. היא חושבת שהוא אכזר, שהוא לא צודק, שיש מעדיף ועושה פרוטקציות, כמו אנשים. זה הכי מגעיל ומכעור שיש. לבוא בטענות ולהתלונן לאבא שרק טוב עושה איתנו כל הזמן, ואנחנו אפילו לא יודעים כמה טוב. בגלל זה אנחנו מברכים "ברוך דין האמת", כשנפטרים הקרובים שלנו. אנחנו קורעים את החולצה לאות אבלות, להראות את הכאב הנורא, ובאותו מעמד ממש אנחנו מכריזים על גודל האמונה "ברוך דין האמת", אנחנו יודעים שהדין דין צדק ואמת. אין עוול במשפט, למעלה אין עוול.

כך עם אלעזר ואיתמר, ידע הקב"ה שנדב, אביו ושבעים זקנים עתדים לפגום, שעתידיים להציץ בשכינה ועל כך להתחייב מיתה, אמר אם אעלה את כל בניו של אהרן להר לא יהיה המשך לזרע הקודש של הכהנים. לא העלם כדי להצילם ממיתה שיתייבו האחרים ושתמשך הכהונה דרכם. מה שהיה נראה רע באותו זמן התברר רק למפרע שהיה טוב. זה האמונה. לא למראה העיניים, אלא לאמונת הלב. "אני ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצריים", כשהוצאתי אותך מארץ מצריים וקרעתי לך את הים והולכתי אותך במדבר כבר עשיתי לך כל כך הרבה אותות ומופתים מספיק בשביל שתדע שאני בעל הבית. שאני בעל הבירה ושכסופו של דבר כל מצרי ומצרי בא על עונשו לעיניך, אתה ראית. ויצאת בכסף וזהב ורכוש גדול, והתרפאת מכל המומים והחליים במעמד הר סיני ועוד כהנה וכהנה טובות שעשית עמך, אתה רק צריך ללמוד אותם ולשנן אותם כל הזמן כדי שתדע שאני טוב ומיטיב לכל, גם אם נראה לך לעיניים אחרת.

וכל פעם שאתה מתחזק באמונה, שהכל לטובה, לא כמו שנראה לעיניים ובוטח בי שאני טוב ומיטיב לכל, ואין מעצור לישועתי וכנגודל האמונה כך הישועה, אני ממתק מעליך את הדינים ומושך לך ישועות. הייתי רוצה עוד להרחיב הרבה בנות אבל כבר סוגרים לי את המשרד ואני חייבת לשלוח את המאמר אז בעז"ה ה' יזכה אותנו להרחיב בהמשך...